ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא ר"ע אומר מועלין בהן [א]וחייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא מאי לאו בדהדר עיילינהו פליגי ובהא פליגי דמר סבר מיפסלי ביוצא ומר סבר לא מיפסלי ביוצא אמר רב פפא בדהדר עיילינהו כ"ע לא פליגי א] [ב]והכא בדאיתנהו אבראי פליגי ובהא פליגי דמר סבר [א]אין זריקה מועלת ליוצא ומר סבר זריקה מועלת ליוצא והא [ב]רב פפא הוא דאמר בדאיתנהו אבראי כ"ע לא פליגי בדעיילינהו לגוואי פליגי ה"מ גבי [ג]שתי לחם דלאו גופיה דזיבחא אבל אימורין דגופיה דזיבחא הוא בדאיתנהו אבראי פליגי: עופות קודמין כו': אדרבה מנחות קודמות שכן ישנן בצבור כביחיד אפ"ה מיני דמים עדיפי: מנחת חוטא כו': אדרבה מנחת נדבה קודמת שכן טעונה שמן ולבונה אפ"ה מנחת חוטא הבאה על חטא עדיפא דמכפרת איבעיא להו [ד]מנחת סוטה ומנחת נדבה איזו מהן קודמת מנחת נדבה קדמה שכן טעונה שמן (או) ולבונה או דלמא מנחת סוטה קדמה שכן באה לברר עון ת"ש מנחת חוטא קודמת למנחת נדבה מנחת חוטא הוא דקדמה למנחת נדבה הא מנחת סוטה לא מי קתני מפני שהיא מכפרת מפני שהיא באה על חטא קתני והא נמי באה על חטא ת"ש זו קודמת לזו שזו באה מן החיטין וזו באה מן השעורין מאי לאו מנחת נדבה למנחת סוטה לא מנחת חוטא למנחת סוטה ב] תיפוק לי דהא מכפרת והא לא מכפרת ואלא מאי מנחת נדבה תיפוק לי דזו טעונה שמן ולבונה וזו אינה טעונה שמן ולבונה אלא ג) [ה]חד מתרי טעמי [נקיט]: חטאת העוף קודמת כו': מנא ה"מ דת"ר [ז]1)והקריב את אשר לחטאת ראשונה מה ג] ת"ל שאין ת"ל ללמד שתקרב ראשונה הרי כבר נאמר 2)ואת השני יעשה עולה אלא זה בנה אב לכל חטאות שיקדמו לעולה ד] הבאות עמהן בין חטאת העוף לעולת העוף בין חטאת בהמה לעולת בהמה ואפי' חטאת העוף לעולת בהמה הלכך חטאת העוף לעולת העוף מואת השני חטאת בהמה לעולת בהמה מדרבי רחמנא ה] חטאת העוף לעולת בהמה מזה בנה אב תא שמע ר"א אומר [ה]כל מקום שנתחלפה חטאת חטאת קודמת וכאן (ביולדת) ו] עולה קודמת כל ז] מקום שבא על חטא חטאת קודמת וכאן עולה קודמת וכל מקום ששנים באים תחת ח] חטאת חטאת קודמת וכאן ט] עולה קודמת [ו]אמר רבא למקראה הקדימה הכתוב. תא שמע פרים [י]קודמין לאילים ואילים קודמין לכבשים כבשים לשעירים

רש"י

ואין חייבין עליהן משום פיגול י]. דהוי להו כמי שלא נזרק עליהן הדם ולא קרבו כל מתיריהן: **ומשום נותר.** דאין נותר אלא בבשר יא] באכילה בתוך זמנו כדכתיב [ויקרא יט] ביום זבחכם יאכל וממחרת יב] וגו': **ומשום טומאת הגוף.** כדאמרי' במנחות (דף כה:) הניתר לטהורין חייבין עליו משום טומאה שאין ניתר לטהורין אין חייבין עליו משום טומאה ואימורין דאיתרבו לטומאה מאשר לה' [לעיל לו:] דומיא דבשר איתרבו דלאחר זריקה הוא דמחייב עלייהו ולא לפני זריקה והני לא אהניא להו זריקה: **מאי לאו בהדר עיילינהו.** דהוו לגואי בשעת זריקה פליגי ואפי' הכי קאמר ר"א דלא אהניא להו זריקה משום דאיפסילו ביוצא: **בדאיתנהו אבראי.** בשעת זריקה: **והא רב פפא הוא דאמר.** במנחות בפרק התכלת (דף מז:) גבי שתי הלחם שיצאו בין שחיטה לזריקה דפליגי נמי ר"א ורבי עקיבא: **בדאיתנהו אבראי כ"ע לא פליגי.** דלא מהניא להו זריקה: **דלאו גופיה דזיבחא הוא.** דבזריקת כבשים קא מישתרו דלאו גופייהו הוא הלכך כל יג] דאיתנהו אבראי מודה ר"ע דלא מהניא להו זריקה: **מנחות ישנן בצבור** מנחת העומר ושתי הלחם. עוף אינו בצבור דתניא ז) (תמורה דף יד) יד] והקריב היחיד מביא עוף ואין צבור מביאין עוף: **מנחת חוטא היא דקודמת למנחת נדבה.** משום דמכפרת אבל מנחת סוטה לא: **והא נמי.** דסוטה באה על חטא: **והקריב את אשר לחטאת וגו'.** בשמיעת הקול כתיב: **זה בנה אב.** תלה טעם הקדמתו בשביל שם חטאת: **חטאת בהמה לעולת בהמה מדרבי רחמנא** טו]. דתניא לעיל [פט:] ופר שני בן בקר וגו': **חטאת העוף לעולת בהמה.** כגון יולדת עשירה כבש טז] בן שנתו לעולה ובן יונה או תור לחטאת (ויקרא יב): **כל מקום שנתחלפה חטאת.** והעופות באין תחתיה בדלות כגון בטמאת מקדש (ויקרא ה) דעיקרו חטאת בהמה ובדלות נתחלפה שתי יז] תורים: **חטאת קודמת.** דכתיב לחטאת ראשונה משום דעיקר חטאת הוא: **וכאן.** ביולדת שהעוף תחת עולה הוא בא והבהמה עיקר היתה עולה קודמת כדכתיב בה [ויקרא יב] אחד לעולה ואחד לחטאת יח]: **וכל מקום ששנים באים תחת אחד חטאת קודמת.** כגון בטמאת מקדש שתי העופות תחת חטאת אחד הן באין שהרי בעשירות לא היה מחוייב אלא חטאת: **וכאן.** ביולדת שאין בא תחת הבהמה אלא עוף העולה דאילו בעשירות נמי הוה מתיא עוף לחטאת עם עולת בהמה יט]: **עולה קודמת.** אלמא עולה כ] של בהמה יולדת קודמת לחטאת שהרי אף חליפין [כא] קודמין לחטאת ומתניתין [כב] תנן חטאת העוף קודמת לעולת בהמה: **למקראה הקדימה הכתוב.** שתהא נקראת בענין תחילה אבל בעבודתן חטאת קודמת וכדאמרן מזה בנה אב:

תוספות

ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא. הא דאין חייבין משום טומאה נראה דהיינו טעמא כדאמר לעיל בסוף ב"ש (דף מה:) בהוכשר ליקרב וזה אין ראוי ליקרב עד אחר זריקה ובקונטרס פי' טעם אחר: **והא** רב פפא הוא דאמר בדאיתנהו אבראי דכ"ע ל"פ. מילתיה דרב פפא בפרק התכלת (מנחות דף מז:) גבי שתי הלחם שיצאו בין שחיטה לזריקה וס"ד דאין חילוק בין זה לזה: **מנא** הני מילי דת"ר כו'. לעיל גבי דם חטאת קודם לדם עולה ניחא דבעי קרא אע"ג דמפ' טעמא במתני' משום דאיכא תרי קראי חד דמשמע דחטאת קודמת וחד דמשמע דעולה קודמת אבל הכא קשה ל"ל קרא תיפוק לי משום דחטאת העוף מרצה ושמא כיון דלית בה הקטרה לא מהני בה האי טעמא:

חטאת בהמה קודמת לעולת בהמה. וא"ת הא תנא ליה רישא דם חטאת קודם לדם עולה כג] וי"ל דאיצטריך לאשמועי' אפי' בעולה הבאה כד] לשם חטאת כדקתני וכן בהקדישה: **חטאת** העוף לעולת בהמה מזה בנה אב. והא דאמרי' בפ' תמיד נשחט (פסחים נט.) זה בנה אב לכל החטאות שיקדמו לעולות וקיימא לן דאפילו חטאת העוף לעולת בהמה קשה קצת הלשון דמאי קאמר וקיימא לן כו' הא לא משמע כה] מבנין אב טפי אלא הך מילתא לחודה ועוד קשה הא דקאמר לכל החטאות:

למקראה הקדימה הכתוב. פירש בקונט' שתהא נקראת בענין תחילה ותימה מה חידוש הוא זה כו] ומפרש ה"ר חיים להקדישה תחילה שיקדיש העולה קודם החטאת אבל להקריב חטאת קודמת והא דתנן וכן בהקדישה מתני' לא מיירי ביולדת אע"ג דמשמע קצת דאכל מה דתנן חטאת קודמת לעולה בהקרבה בכל כז] הנהו וכן בהקדישה וקשה לפי' מהא דאמרינן בערכין פרק האומר משקלי עלי (דף כא.) חייבי חטאות אין ממשכנין אותן חייבי עולות ממשכנין אותן ופעמים שחייבי עולות אין ממשכנין אותן ופריך מאי ניניהו אי נימא עולת יולדת פי' דא"ל למשכנה משום דאי אפשר לה להביא חטאת עד שתביא עולתה והאמר רבא למקראה הקדימה הכתוב ואי כפירוש ה"ר חיים כיון דצריכה להקדיש עולה קודם לחטאת א"כ א"ל למשכן ועל כח] כרחה תביא שתיהן:

עין משפט נר מצוה

יא א ב מיי' פ"א מהל' פסה"מ הלכה (לב) [לג]:
יב ג מיי' שם פי"ז הלכה יט וכרבי עקיבא:
יג ד מיי' פ"ט מהל' תמידין ומוספין הלכה י:
יד ה מיי' שם הלכה י:
טו ו מיי' שם הלכה ז והל' ט:

תורה אור השלם

1. וְהֵבִיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשׁוֹנָה וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל: ויקרא ה, ח
2. וְאֶת הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: ויקרא ה, י

מוסף רש"י

ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא. פיגול לית בהו דהא פסולין הן כבר, ונותר נמי וטומאת הגוף לא שייכא בהו דלא כבשר הקדש דמי, דהא לית בהו זריקה (מנחות מז:) **ר"ע אומר מועלין בהן.** דזריקת יוצאה מביאה אימורים קדשים לידי מעילה (מעילה ו:) **לברר עון.** לידע אם נטמאה אם לאו הלכך חשיבא היא (מנחות ס) **וזו אינה טעונה שמן.** דכתיב בה לא יצוק עליה שמן וגו' (סוטה יד.) **הרי כבר נאמר ואת השני יעשה עולה.** בתריה דהסוה קרא כתיב בשבועת בטוי, וממילא ידעינן כיון דהאי שני עולה חטאת הוה ראשון: **זה בנה אב.** הבנין הזה בנה הכתוב אב ללמד לכל חטאות שיקדמו לעולות הבאות עמהן (פסחים נט.) **למקראה הקדימה הכתוב.** שתהא נקראת במקרא תחילה ולא שתיקרב תחילה (ערכין כא.):

שיטה מקובצת

מאי לאו בהדר עיילינהו. וקשה היאך ס"ד דבהדר עיילינהו פליגי הרי כמו כן פליגי ברישא בבשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים, וי"ל דבאימורי קדשים קלים פליגי בהדר עיילינהו: תוד"ה למקראה. ואי כפירוש ה"ר חיים כו'. לשון מהר"פ, ואי כפי' הר"ר חיים מאי פריך, הא צריך להקדישה קודם חטאת וא"כ ניחא דאין צריך למשכן עולת יולדת. לכך נראה להר"ר יחיאל דה"פ למקראה לשון מקרה כלומר אם לא נזדמן לה כי אם פרידה אחת והיא רוצה לעשות ממנה עולתה ושיזדמנו לה אחרת תביא חטאת הרשות בידה ולכך הקדימה הכתוב, אבל כשהן באות יחד לעולם חטאת קודמת לה ואפי' כשהיא עשירה שהיא מביאה עולת בהמה וחטאת העוף החטאת קודמת לעולה: [בב"ש איתא בסגנון אחר וז"ל, והר' יחיאל מפרש דה"פ למקראה לשון אקראי כלומר אם אין בידה ליקח אלא אחת אם תרצה תביא עולה ולכשיהיו לה מעות תביא חטאת, אבל אם באה ליקח שתיהן ביחד צריכין להקדיש החטאת תחילה. הר"פ ז"ל. וז"ל הרא"ש ז"ל שם בערכין, למקראה פי' רש"י ז"ל שתהא נקראת בפרשה תחלה, וי"מ שיקרא לה שם תחלה. והר' יחיאל פירש למקראה לפי שהכבש מזומן אצלו בבית הקדימו הכתוב, אבל תור ובן יונה צריך לחזר אחריו ולהביאו מן החוץ ע"כ].

מסורת הש"ס

א) [מנחות כה:], ב) [שם מז:] וע' לעיל כו. תו' ד"ה דילמא, ג) [לעיל י: יבמות מח: וש"נ], ד) [פסחים נט. הוריות יג.] וע' ת"כ ויקרא חובה פי"ח ה"ה, ה) ת"כ תזריע א' פ"ד ה"ג, ו) ערכין כא., ז) ת"כ ויקרא נדבה פרש' ו ה"ט ע"ש.

שינויי נוסחאות

א] בכי"ל נוסף דלא מיפסלי ביוצא: ב] אי הכי תיפוק (כי"צ): ג] מה ת"ל אם ללמד שתקרב חטאת ראשונה כו' כצ"ל והשאר נמחק (*ש"מ): ד] צ"ל לעולות (*ש"מ): ה] תיבת רחמנא נמחק (כתה"י וש"מ). וכ' דק"ס דכן הנכון, והכוונה לדרשה דרבי לעיל פט ריש ע"ב [עיי"ש בש"נ אות א]: ו] תיבת ביולדת היא הוספת בה"ז [ע"פ רש"י]. ובכתה"י ודפו"י ליתא. וגיר' ש"מ וכאן שנתחלפה עולה עולה קודמת: ז] בס"א ליתא זו הבבא (ש"מ). וכן משמע מרש"י לפניו דלא פירשה: ח] נ"א תחת אחד (*צ"ק וכ"ה ברש"י): ט] נ"א וכאן שאין שנים באין תחת חטאת אחת עולה קודמת (גליון): י] פיגול. דלא קבע להו הך זריקה בפיגול והוו להו (כתה"י וש"מ): יא] נ"א בבשר לאכילה (צ"ק). ובס"א איתא בבשר הראוי לאכילה (*ש"מ, גליון): יב] בכתה"י נוסף והנותר עד יום השלישי: יג] כל כמה דאיתנהו כצ"ל (ש"מ, כי"פ). ובכי"י כל היכא דאיתנהו: יד] בתמורה שם ליתא, ואיתא בתו"כ דבורא דנדבה פרש' הל' ו. ועי' רש"י מנחות ה ע"א: טו] בד"ו רפ"ב ובכתה"י ליתא תיבת רחמנא. ועמ"ש לעיל אות ה: טז] שיש לה להביא כבש כו' כצ"ל (ש"מ): יז] לשתי (כתה"י): יח] נ"א לחטאת הס"ד, ומה"ד כל מקום שבא על חטא. כגון שבועת עדות ושבועת ביטוי ושגגת טומאת מקדש וקדשיו שבכולן הקרבן בא לכפר על החטא חטאת קודמת: וכאן. ביולדת שאינה באה על חטא אלא לטהרה העולה קודמת (גליון): יט] בהמה עולה כו' הד"א (בה"ז): כ] עולת בהמה של יולדת כצ"ל (ש"מ, כתה"י): כא] חליפיה (ד"ו ש"ח): כב] ומתניתא תני כנדל"ל: כג] ע' לעיל פט ע"א בש"נ אות ז: כד] הבאה עם חטאת ולשם חטאת כצ"ל, ופי' שיקראו שם חטאת תחלה כדקתני וכן בהקדישה (צ"ק). נ"א הבאה עם החטאת כדקתני וכו' (ב"ש): כה] אשמועינן הבנין אב (ש"מ): כו] בשמכ"י נוסף דזיל קרי בי רב הוא: כז] בכל הנהו תנן וכן כנדל"ל (באה"מ): כח] צ"ל דעל (ש"מ):